

PE URMELE DACILOR – 2009

În luna august a anului 2009, ONG HCJV a continuat dezvoltarea unor programe de cercetări interdisciplinare în zona Muntelui Gugu. Tabăra de bază a fost organizată la Barajul de la Raul Mare Retezat, iar urcarea s-a făcut, profitând de nivelul scăzut al apei, prin traversarea celor doi confluenți Lapusnicul Mare și Lapusnicul Mic. Urcarea a continuat pe drumul utilizat de ciobani, o variantă mai recentă pentru că cea veche a fost distrusă de viituri, în anul 2007. Este un traseu destul de greu la început pentru că se urcă în serpentine aproximativ o oră.

Spre finalul acestei urcări, trebuie urmata o potecă care se deschide spre dreapta amonte. Dacă se urmează potecă tot înainte, se va ajunge tot pe platou, în zona Pesterii lui Zamolxe și de acolo spre Vf. Gugu. Potecă din dreapta va ajunge la drumul care parcurge tangential cele trei stăni care în prezent sunt parșite.

Mentionăm că Stana Arsa a fost abandonată de mai mult timp. Potecă care ajunge la prima stână este destul de lejeră și merge după curbă de nivel. Drumul poate fi străbatut în aproximativ o oră destul de lejer.

În final se ajunge la prima stână. Urmează stana lui Maxim și Stana Arsa. Locația acestei stăni a fost schimbată de câteva ori, iar în prezent este într-o zonă expusă vântului și la o distanță de 5 minute de sursa de apă.

La această stână am organizat o mică tabără. Am studiat mai multe fenomene:

- existența unui câmp fluctuant magnetic. Studiul s-a făcut cu ajutorul unei busole electronice precum și a unei busole tradiționale. Ambele au fost de tip militar. S-a constatat că la nivelul zero, busola indică o direcție, la o înălțime de 20 cm indică altă direcție. Numai că deviația nu a fost constantă și s-a manifestat aleator, până la dispariția fenomenului. Nu am reușit să determinăm dacă fenomenul este constant repetitiv în timp sau este aleator. Am studiat fenomenul de deplasare naturală a unor lespezi de piatră care pot avea o masă de 80 – 500 Kg. Pe direcția de depășire, în fața lespedei se adună pământ care de multe ori este depus pe partea frontală a rocii, iar în urmă se observă un șanț cu adâncimea echivalentă cu înălțimea rocii. Fenomenul este cunoscut sub denumirea de reptanță. Aceste blocuri de piatră reptante se deplasează datorită faptului că iarna, apa care se găsește sub ele îngheață iar vântul concurează la deplasarea lor. Ceva deosebit am observat în zonă, și anume fenomenul de deplasare se manifestă nu doar pe orizontală sau aval ci chiar și spre amonte.

- Am identificat culcuare cu lățimea de 8 – 10 m și adâncimea de 1 – 3 m care sunt bine conservate și pot fi considerate adevărate sosele montane. Nu sunt segmentate, ci au continuitate.

Pot fi usor confundate cu elemente de eroziune naturala rezultata in urma curgerii unor ghetari. Aceste drumuri sunt si in zone perpendiculare pe eventualele scurgeri, sau sub versanti puternici, nenerodati .

De la aceasta stana se poate ajunge usor atat la pestera pe un traseu de coasta care poate dura pana la 30 de minute sau prin vale care poate fi strabatut intr-un timp putin mai mare cu 10 – 15 minute. In zona Pesterii lui Zamolxe am studiat:

- existenta unor curenti puternici de aer care sunt la intrarea dinspre placa de marmura si am studiat modul de stabilitate a placilor de roca care acopera galeria.
- existenta unor modificari ale terenului sub forma de terasament a unui drum care se racordeaza la fenomene identice din zona. Se pare totusi ca este o modificare antropica.
- Dr. Cristina Aosan, reputata in domeniul studierii efectelor naturale a plantelor medicinale, a facut studii interesante asupra caracteristicilor florei spontane din zona.

De la Pestera, poteca continua spre Vf. Gugu, unde se ajunge dupa aproximativ 30 – 40 minute.

La coborare, am constatat ca diferenta de timp nu a fost semnificativa (urcare – coborare). De asemenea , de sus am observat nivelul de colmatare a bazinului si a lacului de acumulare Raul Mare, atat pe Lapusnic cat si pe Raul Alb

In zona confluintei celor doua parauri Lapusnic, exista o statie de exploatare a balastrului, dar nivelul de colmatare este mult mai mare decat potentialul de exploatare a balastierei. O simpla evaluare duce la concluzia ca daca nu se iau masuri de decolmatare si de stabilizare a versantilor, situatia poate duce la o colmatare rapida si iremediabila a acumularii de apa. O atentie deosebita ar trebui data si exploatarilor forestiere care utilizeaza “corhanitul” in loc de transportul mecanizat (funicular sau elicopter). De asemenea, nici lucrarile de impadurire nu sunt sincronizate cu cele de defrisare.